

ประกาศกรุงเทพมหานคร
เรื่อง ผลการคัดเลือกบุคคล

ด้วย ก.ก. ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ อนุมัติ หลักเกณฑ์การคัดเลือกบุคคลและการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไปและประเภทวิชาการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากรกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยให้นำ หลักเกณฑ์การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ สำหรับตำแหน่งระดับ ๘ ลงมา ตามมติ ก.ก. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งได้กำหนดให้หน่วยงานพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามที่ ก.ก. ได้กำหนดตำแหน่งไว้แล้วในอัตราส่วน ๑ ราย ต่อ ๑ ตำแหน่ง มาใช้กับการประเมินบุคคล เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ

กรุงเทพมหานคร ได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ที่ขอรับการคัดเลือก พร้อมทั้ง เค้าโครงเรื่องของผลงานที่จะส่งประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับสูงขึ้นแล้ว ปรากฏว่ามีผู้ผ่านการคัดเลือก ดังต่อไปนี้

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งปัจจุบัน (ตำแหน่งเลขที่)	ตำแหน่งที่ได้รับ การคัดเลือก (ตำแหน่งเลขที่)	ส่วนราชการ/ หน่วยงาน
๑	นางพิชการ สวัสดิผล	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล) (ตำแหน่งเลขที่ รพส. ๑๙๘)	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ (ด้านการพยาบาลทั่วไป) (ตำแหน่งเลขที่ รพส. ๑๙๘)	ฝ่ายการพยาบาล กลุ่มภารกิจ ด้านการพยาบาล โรงพยาบาลสิรินธร สำนักการแพทย์

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายภัทรุทธิ์ ทรพรานนท์)

ปลัดกรุงเทพมหานคร

สรุปข้อมูลของผู้ขอรับการคัดเลือก

ชื่อผู้ขอรับการคัดเลือก นางพิชากร สวัสดิผล
 เพื่อประเมินบุคคลในตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ (ด้านการพยาบาลทั่วไป)
 (ตำแหน่งเลขที่ รพส. ๑๙๘)

หลักเกณฑ์การคัดเลือก	ข้อมูล
<p>๑. การพิจารณาคุณสมบัติของบุคคล</p> <p>๑.๑ คุณวุฒิการศึกษา</p> <p>๑.๒ ประวัติการรับราชการ</p> <p>๑.๓ มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งและการปฏิบัติงานตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งหรือได้รับการยกเว้นจาก ก.ก. แล้ว</p> <p>๑.๔ มีระยะเวลาขั้นดําในการดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งในสายงานที่จะคัดเลือก</p> <p>๑.๕ มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ (ถ้ามี)</p>	<p>- พยาบาลศาสตรบัณฑิต</p> <p>- การศึกษามหาบัณฑิต</p> <p>- อายุราชการ ๒๓ ปี ๒ เดือน (ตั้งแต่วันที่ ๓๑ มี.ค. ๒๕๓๗ ถึงวันที่ ๑ มิ.ย. ๒๕๖๐)</p> <p>- ดำรงตำแหน่งในระดับชำนาญการ เป็นเวลา ๕ ปี ๙ เดือน (ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ส.ค. ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑ มิ.ย. ๒๕๖๐)</p> <p>- ดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพเป็นเวลา ๒๓ ปี ๒ เดือน (ตั้งแต่วันที่ ๓๑ มี.ค. ๒๕๓๗ ถึงวันที่ ๑ มิ.ย. ๒๕๖๐)</p> <p>- ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ชั้นหนึ่ง ใบอนุญาตที่ ๔๕๑๑๐๕๓๖๖๓</p>
<p>๒. การพิจารณาคุณลักษณะของบุคคล</p> <p>- ต้องได้คะแนนรวมที่ผู้บังคับบัญชาประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐</p>	<p>- ได้คะแนนประเมิน ร้อยละ ...๙๓....</p>
<p>๓. อื่นๆ (ระบุ).....</p> <p>.....</p>	

เอกสารแสดงผลงานที่จะส่งประเมิน

ชื่อผู้ขอรับการประเมิน นางพิชากร สวัสดิ์ผล
ตำแหน่งที่จะขอรับการประเมิน พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ (ด้านการพยาบาลทั่วไป)
(ตำแหน่งเลขที่ รพส. ๑๙๘)

๑. ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

ชื่อผลงาน ผลของการพัฒนาแนวทางการปฏิบัติเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้ม ในหอผู้ป่วยพิเศษ ๖/๒
ช่วงระยะเวลาที่ทำผลงาน ๖ เดือน (ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘)
ขณะดำรงตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล) (ตำแหน่งเลขที่ รพส. ๑๙๘)

สังกัด ฝ่ายการพยาบาล กลุ่มภารกิจด้านการพยาบาล โรงพยาบาลสิรินธร สำนักการแพทย์

กรณีดำเนินการด้วยตนเองทั้งหมด

กรณีดำเนินการร่วมกับหลายคน รายละเอียดปรากฏตามคำรับรองการจัดทำผลงานที่เสนอขอประเมิน
ผลสำเร็จของงาน (ระบุความสำเร็จเป็นผลผลิต หรือผลลัพธ์ หรือประโยชน์ที่ได้รับ)

การพลัดตกหกล้มเป็นเหตุการณ์ความเสียหายที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล ซึ่งถ้าเกิดขึ้นแล้วอาจเกิดภาวะแทรกซ้อนและผลกระทบตามมาทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม เกิดการบาดเจ็บตั้งแต่เล็กน้อย จนถึงทุพพลภาพและเสียชีวิตได้ ผู้ป่วยและญาติมีความกังวลใจ อาจต้องอยู่โรงพยาบาลนานขึ้น เสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น เกิดภาวะพึ่งพิงให้กับผู้ดูแล การพลัดตกหกล้มเป็นเรื่องความปลอดภัยของผู้ป่วย เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญของฝ่ายการพยาบาล และยังส่งผลถึงความเชื่อมั่นในการให้บริการของผู้ป่วยต่อโรงพยาบาลด้วยที่สำคัญการพลัดตกหกล้มเป็นความเสี่ยงที่สามารถป้องกันได้ จำเป็นต้องมีการเฝ้าระวังอย่างเป็นระบบ หอผู้ป่วยพิเศษ ๖/๒ เป็นหอผู้ป่วยที่รับผู้ป่วยทุกสาขาและได้มีการนำคู่มือแนวทางการปฏิบัติทางคลินิกเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มของฝ่ายการพยาบาลมาใช้ แต่ก็ยังคง พบว่าสถิติการเกิดอุบัติเหตุพลัดตกหกล้มเพิ่มขึ้น ปี ๒๕๕๕, ๒๕๕๖, ๒๕๕๗ มีอัตราพลัดตกหกล้ม คือ ๐.๒๒, ๐.๒๖ และ ๐.๖๘ ครั้ง /๑,๐๐๐ วันนอน พบในกลุ่ม ผู้สูงอายุ มารดาหลังคลอดและกลุ่มผู้ป่วยเด็ก ผู้ศึกษาได้พัฒนาแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มให้สอดคล้องกับบริบทของหน่วยงาน โดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการพัฒนางานประจำ ผ่านวงจรคุณภาพของทฤษฎีวงล้อเดมมิง(The Deming cycle) และการมีส่วนร่วมของบุคลากร หลังการพัฒนาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และสถิติวิเคราะห์ independent t-test พบอัตราการพลัดตกหกล้มลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .๐๕$)

การพัฒนาแนวทางการปฏิบัติเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มในหอผู้ป่วยพิเศษ ๖/๒ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

๑. เพื่อพัฒนาแนวทางการปฏิบัติเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้ม
๒. เพื่อศึกษาผลของการพัฒนาการใช้แนวทางการปฏิบัติเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้ม
๓. เพื่อลดอุบัติเหตุการเกิดการพลัดตกหกล้ม
๔. เพื่อเพิ่มความพึงพอใจของผู้ป่วยและญาติ

ประโยชน์ที่ได้รับ

๑. มีแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันการพลัดตกหกล้มสำหรับพยาบาลและบุคลากรในหน่วยงานที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม
๒. มีคู่มือการป้องกันการพลัดตกหกล้มสำหรับผู้ป่วยและญาติ
๓. ผู้ป่วยและญาติพึงพอใจในระดับมาก ลดการถูกร้องเรียน
๔. บุคลากรได้รับการส่งเสริมให้เรียนรู้กระบวนการพัฒนางานอย่างมีส่วนร่วม เกิดผลงานนวัตกรรมป้องกันการพลัดตกหกล้ม

๒. ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อข้อเสนอ พัฒนาโปรแกรมการให้ความรู้มารดาหลังคลอดในการดูแลบุตรตัวเหลืองที่ได้รับการส่องไฟ
วัตถุประสงค์และหรือเป้าหมาย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาโปรแกรมการให้ความรู้มารดาหลังคลอดในการดูแลบุตรตัวเหลืองที่ได้รับการส่องไฟ
๒. เพื่อศึกษาผลของการพัฒนาโปรแกรมการให้ความรู้มารดาหลังคลอดในการดูแลบุตรตัวเหลืองที่ได้รับการส่องไฟ
๓. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ และพฤติกรรมของมารดาหลังคลอดในการดูแลบุตรตัวเหลืองที่ได้รับการส่องไฟก่อนและหลังการพัฒนา
เป้าหมาย

๑. มารดาหลังคลอดมีคะแนนเฉลี่ยความรู้ และพฤติกรรมในการดูแลบุตรตัวเหลืองที่ได้รับการส่องไฟเพิ่มขึ้นหลังการพัฒนา

๒. มารดาหลังคลอดที่ดูแลบุตรตัวเหลืองที่ได้รับการส่องไฟมีความพึงพอใจในการได้รับโปรแกรมการให้ความรู้ในระดับมากกว่าร้อยละ ๘๐

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. มีโปรแกรมการให้ความรู้มารดาหลังคลอดในการดูแลบุตรตัวเหลืองที่ได้รับการส่องไฟที่เป็นแนวปฏิบัติมาตรฐานเดียวกัน อย่างเป็นรูปธรรม
๒. เพื่อให้มารดาหลังคลอดที่ได้รับโปรแกรมความรู้ สามารถแสดงพฤติกรรมในการดูแลบุตรอย่างมั่นใจ ทารกได้รับการดูแลอย่างมีประสิทธิภาพ ลดจำนวนวันนอน และการกลับมารักษาซ้ำหลัง
๓. บุคลากรพยาบาลได้รับการพัฒนาทักษะการให้ความรู้มารดาหลังคลอด และเป็นข้อมูลในการวางแผนให้การพยาบาล เพื่อส่งเสริมให้มารดาเกิดความรู้และพฤติกรรมในการดูแลบุตรทั้งภาวะปกติและเจ็บป่วยอื่นๆต่อไป